

РЕШЕНИЕ

№ 4587

гр. София, 09.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 11.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **12609** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на С. Б. С. срещу Мълчалив отказ на кмета на Столична община, да се произнесе по заявление вх. № СОА20-ГР94-5507/10.11.2020г.

Жалбоподателката твърди, че не са съществували предпоставките за отчуждаване на част от нейния недвижим имот, а именно: общинска нужда, която не може да бъде задоволена по друг начин, освен чрез отчуждаване, наличие на равностойно парично или имотно обезщетение. Не било проведено отчуждително производство по реда на ЗОС, нямало издадена заповед от кмета на Столична община по чл.25 ал.2 от ЗОС, поради което неправилно били съставени АОС № 1795/31.03.2018г. и АОС № 1796/31.03.2018г. Необходимо било да се извърши процедура по деактуване на имота и отписване от актовете книги на тези два акта. Непроизнасянето на ответника в този смисъл представлявало незаконосъобразно бездействие, което е приравнено на административен акт в хипотезата на чл.58 ал.1 от АПК.

В проведеното публично съдебно заседание на 11.06.2021г. жалбоподателката се явява лично и се представлява от адв. А. М.. В хода на устните състезания моли отказът да бъде отменен, съответно – преписката изпратена на ответника с указания за надлежно и законосъобразно произнасяне по заявлението. Заявена е и претенция за присъждане на направените в процеса разноски. В защита на основателността на жалбата са представени аргументи в писмени бележки от адв. А. М., депозиращи на 11.06.2021г.

Ответникът- кмет на Столична община, в хода на висящността на процеса се представлява от юрк. С. С., която оспорва процесуалната допустимост на жалбата по съображенията посочени в писмен отговор от 17.03.2021г. Моли производството по делото да бъде прекратено или алтернативно да бъде отхвърлена жалбата, като неоснователна и недоказана. Счита, че са предприети действия по изясняване на относимите обстоятелства във връзка със собствеността върху земята, наличие или липса на проведени отчуждителни процедури, сделки и други. Налице било законосъобразно процедиране на преписката с цел извършване на задълбочена проверка относно собствеността върху ПИ № 68134.1006.1217. Направено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, както и възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е било образувано по повод подадено заявление вх. № СОА20-ГР94-5507/10.11.2020г. на С. Б. С. с искане за деактуване на ПИ с идентификатор № 68124.1006.1217 и за отписване от актовете книги на АОС № 1796/31.03.2018г. и АОС № 1795/31.03.2018г.

Жалбоподателката С. Б. С. се легитимира като собственик на ПИ № 980 от кв.109, местност „М. ливади-изток“ с площ от 1 270 кв.м., при граници: ПИ № 981, ПИ № 696, ПИ № 694 и ПИ № 888, от който имот е отреден УПИ IV-980 от кв.92 с площ от 850 кв.м., при съседни: от две страни улици, ПИ № 981 и УПИ III-696. Правото на собственост върху вещта тя е придобила по силата на договор за покупко-продажба от 10.11.2006г., сключен във формата на нотариален акт № 135, том I, рег. № 6760, дело № 116/2006г. на Нотариус В. К. с район на действие СРС.

Този недвижим имот е бил нанесен в одобрената кадастрална карта и регистри за територията на Столична община, район „Т.“ с идентификатор № 68134.1006.105 с площ от 839 кв.м., трайно предназначение на територията- урбанизирана, начин на трайно ползване-комплексно застрояване.

Съставен е бил акт за публична общинска собственост № 1796/31.10.2018г., видно от който е актувана реална част от ПИ № 68134.1006.1217 с площ от 338 кв.м., попадащи в улична регулация о.т.463-о.т.464-о.т.465 между кв.91 и кв.92, местност „М. ливади- изток“.

Представен е и акт за публична общинска собственост № 1795/31.03.2018г., видно от който е актувана и реална част от ПИ № 68134.1006.1217 с площ от 135 кв.м., попадаща в улична регулация от о.т.463-о.т.490 между кв.92 и кв.100 по плана на местност „М. ливади-изток“.

ПИ с идентификатор № 68134.1006.1217 е нанесен в одобрената със Заповед № РД-18-108/13.12.2016г. на изпълнителния директор на АГКК, ККР за територията на Столична община, район „Т.“, същият е с площ от 473 кв.м., трайно предназначение на територията- урбанизирана, начин на трайно ползване- за второстепенна улица.

Във връзка с така депозираното заявление в 14 дневен срок, считано от получаването му не е последвало постановяване на индивидуален административен акт от кмета на Столична община или от упълномощено от него длъжностно лице.

От заключението на приетата в процеса съдебно-техническа експертиза, изготвена от

инж. Р. Д. П. се установяват следните релевантни за предмета на спора факти и обстоятелства: ПИ № 980 от кв.109 по плана на [населено място], местност „М. ливади-изток“ с площ от 1 270 кв.м. по кадастралния план преди одобряването на КК е показан на скицата по цифри 1-10-2-3-4-5-6-7-15-8-1. ПИ с идентификатор № 68134.1006.1217 с площ от 473 кв.м. е показан на скицата по цифри 14-13-12-11-10-2-3-16-17-18-19-20-4-5-21-7-15-14. Между двата имота има застъпване на площ от 391 кв.м., заключена на терена в графичен вид по цифри 14-13-12-11-10-2-3-4-5-21-7-15-14 и оцветена в лилав цвят на скицата. Описаните в АОС № 1796/31.03.2018г. и АОС № 1795/31.03.2018г. части от ПИ № 68134.1006.1217 с площи от 338 кв.м. и 135 кв.м., подащи в улична регулация, съгласно ПУП, одобрен със решение № 50 по протокол № 24/30.03.2001г. на СОС и заповед № РД-09-50-910/09.12.2004г. на главен архитект на С., съставляват част от имот с пл.сн. № 980 от кв.109. Към ПИ с идентификатор № 68134.1006.1217 е прибавена и площ от 67 кв.м. по цифри 4-3-16-17-18-19-20-4, която не е част от имота на жалбоподателката.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, защото е депозирана в законоустановения за това срок по чл.149 ал.2 от АПК и от лице, което има правен интерес от оспорването, доколкото процесният отказ е постановен по подадено от С. Б. С. искане за извършване на административна услуга по см. на § 1 т.2 б.“б“ от ДР на ЗА. Съгласно § 8 от ПЗР на АПК „уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго“.

По принцип са правилни съображенията на ответната страна, изложени в писмено становище от 17.03.2021г. относно характера на актовете по чл.64 ал.1 от ЗОС, а именно такива с вътрешно-служебен характер по см. на чл.2 ал.2 т.3 от АПК. Безспорно е, че собствеността на общината не възниква по силата на съставен акт за частна/публична общинска собственост, а се поражда въз основа на определени юридически факти, които не са свързани с него. Актът за общинска собственост обаче се ползва с материална доказателствена сила за удостоверените в него обстоятелства. Безпротиворечиво е наложено в съдебната практика разбирането, че актовете за деактуване на един имот, респ. за отказ за деактуване не подлежат на съдебен контрол за тяхната законосъобразност. Редът за защита на накърнени имуществени права е исковият процес, който се развива по правилата на ГПК, чрез предявяване на установителен иск с правно основание чл.124 от ГПК или чл.108 от ЗС. В конкретния случай обаче, предмет на съдебното производство не е издадена заповед от кмета на Столична община с правно основание чл.64 от ЗОС, а отказ от извършване на административна услуга, за която са приложими правилата на оспорване, регламентирани в чл.146-чл.178 АПК във вр. § 8 ПЗР на АПК.

Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

По смисъла на чл. 58, ал.1 от АПК мълчаливият отказ представлява бездействие на администрацията в случаите, когато административният орган има задължение да се произнесе по направено пред него искане. Непроизнасянето на сезирания административен орган се приравнява на административен акт, когато за последния съществува законово основание за изпълнение на искането. Наличието на надлежно сезиране и компетентност за разглеждането на подаденото искане е условие за

прилагането на фикцията, уредена в чл. 58, ал. 1 от АПК, че непроизнасянето в срок се счита за мълчалив отказ, подлежащ на обжалване. Мълчалив отказ е налице тогава, когато органът е сезиран и има задължение да се произнесе по направеното искане, т. к. само тогава се засягат правата на заинтересованата от издаването му страна. Проявлението на установената законова фикция се осъществява при наличие на елементите от визирания в правната норма фактически състав, който изисква подадено до компетентния орган искане за издаване на административен акт и непроизнасяне на органа в определения в чл.57 от АПК срок.

При анализ на приетите по делото писмени доказателства, съдът приема, че ответникът е нарушил приложимия материален закон- чл.64 от ЗОС, защото не се е произнесъл писмено по подаденото заявление за извършване на исканата административна услуга. Цитираната разпоредба задължава органа да се произнесе с акт, в който, при хипотезата на отказ, мотивирано да посочи кои са фактическите и правни основания, поради които не е възможно да се деактува част от ПИ с идентификатор № 68134.1006.1217, която е образувана от имот с пл.сн. № 980 от кв.109 по плана на [населено място], местност „М. ливади- изток“.

Установи се посредством експертното заключение на вещото лице инж. Р. П., че част от имота, върху който жалбоподателката е придобила право на собственост на 10.11.2006г. и съставляващ пл.сн. № 980 от кв.109 по плана на местност „М. ливади-изток“ е актувана за публична общинска собственост с начин на трайно ползване – за второстепенна улица. Теренът на застъпване между имот с пл.сн. № 980 и ПИ с идентификатор № 68134.1006.1217 възлиза на площ от 391 кв.м.

С оглед характера на обществените отношения, които урежда приложимия материален закон /предмета и целта на закона/ и при изричната разпоредба на чл. 64 от ЗОС за формата и съдържанието на заповедта, е налице императивна законова норма, която изисква и задължава кмета на общината да се произнесе писмено по заявлението на молителя в административното производство. При направено искане, задълженият субект е длъжен да го разгледа, да събере относимите доказателства, да ги обсъди и да съобрази дали исканата административна услуга ще бъде извършена или съществуват законови ограничения за деактуване на имота и в зависимост от това да уважи искането в пълен или ограничен обем, или да постанови мотивиран отказ. Това правило е приложимо и в случаите, когато ответникът прецени, че процесният недвижим имот правилно е актуван, като общинска собственост и не е отпаднало основанието за актуването му. Единствената призната от специалния закон възможност за процедиране е да се постанови решение за деактуване на имота, респ. отказ за това, като бъде уведомен заявителя. Правната конструкция по чл.58, ал.1 от АПК, уреждаща необорима презумпция, че сезираният орган не е съгласен /налице е формиран отказ/ и фикция за произнасяне /годен за обжалване акт/, е установена в защита на заявителя като му предоставя възможност да се защитава срещу бездействието на сезирания орган. След като специалният закон /ЗОС/ изисква изрично произнасяне на кмета на общината, то неговото мълчание винаги се явява незаконосъобразен отказ в хипотезата на чл.58, ал.1 АПК.

В настоящия процес е недопустимо съдът да се произнася по въпроса в патримониума на коя от двете страни е възникнало и съществува правото на собственост върху 391 кв.м. от ПИ с идентификатор № 68134.1006.1217. Изследване на обстоятелствата относно правилното актуване на тази площ от имота, респ. липсата на предпоставки за

деактуването ѝ или обратно отпаднало правно основание за това, е изцяло в компетентността на кмета на Столична община. Той трябва да постанови мотивиран писмен акт, в който да въведе своите съображения и да аргументира изводите си в тази насока. Безусловно, в случай, че не бъде постановен позитивен за С. Б. С. акт, то тя следва да предяви иск за защита на претендираните си вещни права пред Софийски районен съд.

По изложените съображения, съдът заключава, че подадената жалба е основателна и доказана по правното си основание и следва да бъде уважена, а Мълчаливият отказ отменен, като незаконосъобразен акт /чл.146 т.2 и т.4 от АПК/. На основание чл. 173 ал.2 от АПК административният орган дължи произнасяне по заявлението на С. Б. С. от 10.11.2020г. в 14 дневен срок от влизане в сила на съдебното решение.

Развитите в обстоятелствената част на жалбата твърдения и съображения на жалбоподателя се споделят изцяло от съда, който ги намира за основателни и извежда своите окончателни правни изводи при прилагане на правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса по смисъла на чл. 170, ал. 1 от АПК, защото ответникът не доказва изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали при постановяване на акта, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни за оспорващата страна последици.

При този изход на спора и на основание чл.143 ал.1 от АПК на жалбоподателя следва да се възстановят направените по делото разноски, които възлизат в общ размер на сумата от 510.00 лева и представляват заплатена държавна такса от 10.00 лева и адвокатски хонорар от 500.00 лева за осъществено процесуално представителство от адв. Е. В.. Размерът на адвокатското възнаграждение е минимален, определен е в съответствие с чл.8 ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г. на Висшия адвокатски съвет и не може да бъде намален.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, Административен съд София-град, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на С. Б. С., Мълчалив отказ на кмета на Столична община, да се произнесе по заявление вх. № СОА20-ГР94-5507/10.11.2020г.

ВРЪЩА административната преписка на кмета на Столична община за произнасяне по заявление вх. № СОА20-ГР94-5507/10.11.2020г., съгласно мотивите на настоящото решение.

ОПРЕДЕЛЯ 14 /четиринадесет/ дневен срок за произнасяне, който започва да тече от момента на влизане на съдебното решение в законна сила.

ОСЪЖДА Столична община с адрес: [населено място], [улица] да заплати на С. Б. С. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], ул.“40б-та“ № 10 сумата от 510.00 /петстотин и десет/ лева на основание чл.143 ал.1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС на РБ с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

Съдия: